

guia

DE LECTURA > 22

L'obra

Títol **El botó de nacre** / Autor **Joan de Déu Prats** / Il·lustracions **Roger Olmos** / ADV, 22 / 68 pàg.

L'autor

Joan de Déu Prats va néixer a Barcelona. Ha escrit més de cinquanta llibres per a nens i joves i ha guanyat força premis literaris. Les seves obres, de prosa poètica, sempre gaudeixen de molta imaginació. Diversos llibres seus han estat traduïts al gallec, l'italià i el coreà.

Argument

En una petita i tranquil·la ciutat de la costa, com que la gent no anava gens atrafegada, de vegades s'hi podien veure coses sorprenents i extraordinàries. Especialment quan pujava del mar la boira espessa.

En aquesta ciutat, la senyora Elisabet hi tenia un botiga de vetes i fils. A la porta, com a reclam, hi havia penjat un gran botó de nacre.

Un matí tothom comentava que havien vist una gran ombra que s'havia amagat entre la boira. Ningú no en volia saber res, però sí el director del Museu de Zoologia, que semblava molt interessat. La senyora Elisabet quedà ben sorpresa quan va veure que havia desaparegut el seu botó de nacre. Va creure que havia estat l'Abdó, un vell eixebrat que vivia en una barraca a la platja, i cap allà se n'hi va anar. En arribar va veure que el director del museu l'interrogava, però que marxava empipat en no treure'n l'aigua clara. El vell Abdó li va dir a la senyora Elisabet que a la «balena» li calia ajuda i que tenia el seu botó. Ella pensà que el pobre vell no hi tocava, però s'adreçà cap on li havia indicat. Allà, a l'illot, hi havia les restes d'un vaixell de càrrega naufragat i a dins, un gegant. Entre les seves mans tenia el botó. Tan bé com es va poder fer entendre li va explicar que era d'una illa llunyana i que una tempesta se l'emportà mar endins fins que l'abocà a aquella costa.

La senyora Elisabet va decidir ajudar-lo, alhora que va veure la possibilitat d'acomplir un vell somni: contemplar el mar de boira des de dalt.

Però l'endemà, la senyora Elisabet va descobrir que el director del museu havia empresonat el gegant.

Pretenia presentar-lo a científics de tot el món perquè l'estudiessin. Amb l'ajuda del vell Abdó, la senyora Elisabet aconseguí alliberar-lo. I van ser a temps de veure com el gegant pujava a una canoa immensa tripulada per remers colossals, els seus amics que l'havien anat a buscar. Abans de marxar el gegant li dóna la gràcies a la senyora Elisabet i li torna el botó de nacre. Però ella li diu que se'l quedi de record.

Comentari

El botó de nacre és una història on la imaginació i l'amistat esdevenen protagonistes. De prosa poètica i ritme narratiu àgil, l'autor ens presenta una obra en la qual els fets més quotidians i els objectes més senzills poden convertir-se en meravellosos.

Les originals i expressives il·lustracions contribueixen a ambientar una història plena de tendresa i lirisme.

Temes

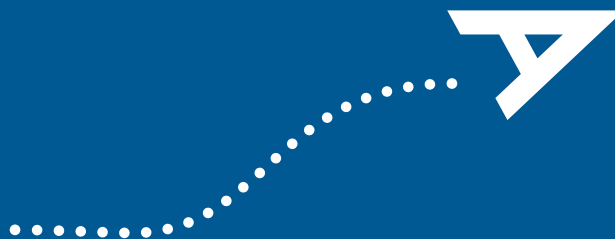
- El temps com a valor.
- Amistat, companyonia.
- Llibertat.
- Solidaritat.
- Respecte al proïsme.
- Superació de dificultats.

Reflexions

Obra que convida a meditar sobre el valor del temps i saber gaudir-ne, a valorar el nostre entorn i les persones que ens envolten.

També permet reflexionar sobre les aparences que sovint enganyen i sobre els prejudicis que genera tot allò desconegut.

De segur que la portada t'ha cridat l'atenció.

1. Explica què hi veus.

El títol d'aquest llibre és: El botó de nacre.

2. Saps què és el nacre? Tria la resposta correcta.

- a) Conquilla de cargol marí que serveix de corn.
- b) Tipus de fusta.
- c) Substància dura, blanca, esclatant amb reflexos de molts colors (iridiscents) que integra la part interior d'algunes conquilles.

És possible que a casa tinguis algun objecte amb aquest material. Si cal, pregunta-ho als pares.

3. Escull un d'aquests objectes i fes-ne el dibuix.

En ple vol

La senyora Elisabet té una botiga de vetes i fils.

1. Com se'n diu també, d'aquesta mena de botiga?

- a) Merceria
- b) Supermercat
- c) Filateria
- d) Vetafila

2. Digues si és veritat o mentida:

La vida de la senyora Elisabet era tranquil·la com l'aigua d'un riu que travessa una planura fent grans giragonses.

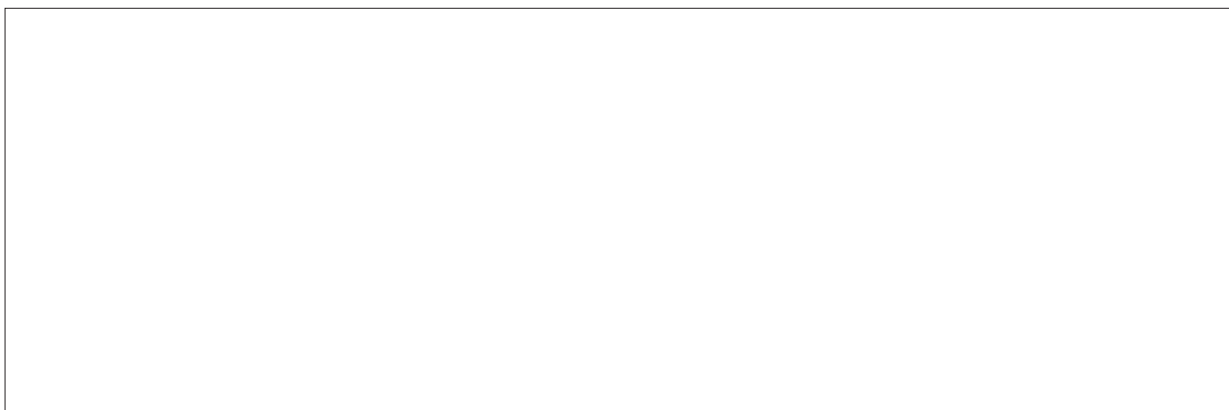
La dona es quedà molt contenta quan va veure que li havia desaparegut el gran botó de nacre.

El gegant era gran com un sant Pau.

El director del Museu Zoològic volia convidar a sopar el gegant.

Amb l'agulla dels cabells de la senyora Elisabet, el vell Abdó va poder obrir la gàbia.

3. Fes el dibuix de tres coses que podries trobar a la platja.

La història no té capítols.

1. Divideix la història en capítols i escriu-ne el títol (et poden servir de guia els punts i a part).

Número de pàgina	Número del capítol	Títol del capítol
Exemple: 7	1r	La senyora Elisabet
Exemple: 11	2n	Un fet extraordinari

-----

2. Relaciona la manera de ser amb el personatge corresponent:

a) Tímid, pacífic	Vell Abdó
b) Eixebrat	Director del Museu de Zoologia
c) Tocada i posada	Gegant
d) Fatxenda	Senyora Elisabet

El text diu: «... la majoria de ciutadans creien que tot allò eren focs d'encenalls, fantasies, històries inventades per gent avorrida». (pàg. 14)

3. Què vol dir «foc d'encenalls»?

- a) Enrabiada molt gran   b) Foc molt viu, molt encès   c) Sentiment molt viu, però de poca durada

Taller de creativitat

1. Explica un altre final per a la història.

Imagina que et trobes un gegant que té problemes i et demana ajuda (pensa el lloc i les circumstàncies).

---

2. Què faries?

---

3. Ara, fes-ho a l'inrevés i imagina que tu ets el gegant que es troba amb un nen o una nena i li demana ajuda.

Suggeriment d'activitats

Dins d'aquesta boira s'han amagat objectes que la senyora Elisabet ven a la seva botiga. Enmig, però, n'hi ha d'altres que no.

Fes la tria dels objectes.

cabdells de llana   botons
gallines   martells   cintes   fils   ordinadors
bicicletes   llapis   sabates   didals

a) Objectes que es venen en una botiga de vetes i fils

b) Altres

-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----

- **Explica (reflexiona) aquest pensament de la senyora Elisabet sobre el gegant:**

«l va pensar que era trist que s'hagués d'amagar pel fet de ser diferent...»
(pàg. 34)

Solucionari

Ens enlairem

---

1. Resposta lliure
2. c
3. Resposta lliure

En ple vol

---

1. a
2. a) veritat   b) mentida   c) veritat
d) mentida   e) veritat

Aterrem

---

1. Resposta lliure
2. a) Gegant   b) Vell Abdó
c) Senyora Elisabet   d) Director del Museu
3. c
4. Resposta lliure

Fragments especials

Aquella petita ciutat era com les d'abans, amb fonts, fanals i reixes de ferro, llambordes clapejades d'herba, carrers amb escales i pontets per salvar la riera; amb patis amagats on creixien selves petites, placetes porxades, amb un lledoner al mig, i un tren de vapor que travessava la ciutat tots els diumenges a la tarda per un pas elevat, fent l'únic enrenou de la setmana, tret del que feia la quitxalla. (pàg. 7)

Taller de creativitat

---

1. Resposta lliure
2. Resposta lliure
3. Resposta lliure

Suggeriment d'activitats

---

1. a) cabdells de llana, botons, fils, cintes, didals
b) llapis, martells, gallines, bicicletes, ordinadors, sabates
2. Resposta lliure

Tot d'un plegat, la dona va mirar el gegant i va veure com una llàgrima li lliscava galta avall, i va comprendre que se sentia trist perquè, contemplant tota aquella immensitat, s'adonava que estava molt lluny de casa. Per consolar-lo, la senyora Elisabet va obrir el paraigua, que era de color vermell, i l'hi col·locà al trau de la camisa, com si fos una flor. L'homenàs va somriure i la dona li va fer un petó. (pàg. 45)